

Občasník o pilotech a pro piloty squadrony 1st Czech Lions & Recruit a všechny jejich příznivci nepřátele.

Trápení RED pokračuje ...

Neustálá převaha pilotů Gold strany minimálně 1:2 je věc, která se v tomto TOD už asi nezbavíme. To se pak nelze divit, že to vypadá na 6 clk našich letadel asi takto:

Potom, alespoň mě, přechází všechna chuť vůbec vzlétat. Sóló lety při tomto poměru sil totiž často končí špatně. Lepší už to je, pokud odstartují alespoň dva piloti. Včerejší akce dvou dvojic Mavec-Bhune a Tramp-Fucida je toho důkazem. Bilance tohoto letu s P38F není špatná - sestřel 4 JU88 a 1 MC202 při žádné vlastní ztrátě to dokazuje.

Zařazení DH98 Moskyt konečně poskytuje velice vhodné letadlo pro snadnější ničení radarů a hlavně nádrží benzínu na Gold letištích. Je to asi jeden z nevhodnějších způsobů, jak alespoň dočasně omezovat možnost operačního nasazení Gold letadel a aspoň částečně tak eliminovat jejich početní převahu a technickou výhodu.

Nebude dlouho trvat a i my budeme mít k dispozici výkonnější letadlo. Zanedlouho přijdou P51B a F4U Corsair, Spit IX, La5 a YAK9. Bude se nám zase o něco lépe dýchat, uvidíte!

De Havilland D.H.98 Mosquito B.IV

Tento neozbrojený dvoumotorový bombardovací letoun byl zaveden do služby u RAF v polovině roku 1942. Drak letounu byl vyroben převážně ze speciálně lepených balsových dřív. Mohlo by se zdát, že neozbrojený stroj bude snadnou kořistí pro nepřátelské stíhače. Opak je ale pravdou! Pokud jeho pilot dodrží letovou hladinu minimálně 6-8 km, dává mu jeho vysoká rychlost víc než dostatek času pro přelet a chirurgicky přesné bombardování cílů na letištích. V případě nouze je toto letadlo schopné při klesání vyvinout rychlost až 760 km/h, což bohatě postačuje k odpoutání se od pronásledovatelů. Další jeho nespornou výhodou je až neskutečně nízká spotřeba paliva. Moskyto bez větších problémů s 50 procenty paliva přeletí současnou mapu z jednoho konce na druhý a zase zpět. Pokud bude startovat z letiště s pouhými 25ti procenty paliva, je jeho akční radius asi do poloviny mapy, což je víc než dostatečné. Zkušený pilot s výzbrojí celkem čtyř 500lb (250kg) bomb na palubě dokáže při správném manévrování s letounem zničit na jeden průlet v ose polního letiště všechny čtyři cíle na jedné straně letiště. Dvě Moskyta a jedno LI-2 by tedy měli být schopni na jeden průlet rychle "zavřít" a obsadit polní letiště.

Bohužel se však, možná pro absenci jakékoli obranné výzbroje nebo snad pro nechuť velké části pilotů létat bombardovací mise Moskyto nepoužívá příliš často. A to je určitě škoda...

Jak to vidím já ...

Dnes se nám podařilo získat zpověď pilota tak říkajíc "z druhé strany", jednoho ze služebně nejmladších pilotů SQ Recruit. Není to nikdo jiný než M-U-K. Tak tedy, jak to všechno vlastně začalo?

1. Jak ses vlastně dostal k WarBirds?

To bylo tak: Jelikož letecké simulátory byly vždy mou nejoblíbenější "virtuální" zábavou, stal jsem se téměr jejich sběratelem. U některých jsem vydržel pár hodin, některé létám dodnes. No a proč WarBirds? Jednoho dne v hospodě jsem se dal do hovoru s "Karassem" o simech, který mi řekl o aréne WB v Čechách. Tenkrát se ještě létalo na "domácích serverech" a postupně jsme se učili spolupraci v soubojích, možnosti letadel a poznávali nové letáče třeba i ze zahraničí - např. již mnohokrát zmiňovaný a obávaný stíhač "Jozo". Pak jsem se dozvěděl o Ruské aréne.

2..Co tě přivedlo mezi "Lions"?

Práve nejspíš to, že jednotlivce bez podpory dalších bojovníků (ať už zde, nebo ve skutečné válce) nemá mnoho šancí na přežití. Pamatuji, kdy jsme s "Trampem", "Fuzem", "Cligunem", ad... testovali komunikaci přes RW a většinou pod velením "Trampa" začínali podnikat více či méně úspěšné útoky. Pak se začínala tak nějak formovat SQ 1st Czech Lions. Následovala pauza. Asi rok jsem nelétal. Nyní se vracím - a kam jinam než 1st Czech Lions?

3.Co se ti na letání v SQ líbí?

V první řadě mě překvapila propracovanost struktury členů SQ, služebního postupu a to, že tato SQ si už vytvořila dobré jméno. Ono začínat úplně od začátku má taky něco do sebe. (tím nechci říct, že jsem patřil k nějaké elitě - chraň bůh). Baví mě létat ve formaci a je to fakt super pocit, když cíl mise je dosažen s minimálními ztrátami. A to je možné pouze v době sehrané SQ.

4.A co se ti naopak na letání v SQ nelíbí?

Těžká otázka. Především je to pro mě zábava a nejsem zde z donucení. Takže žádné výhrady nemám. Samozřejmě je co vylepšovat. Každý by měl asi začít u sebe - např. já se často nechám zbytečně vtáhnout do soubojů, kde nemám moc šancí a zapomenou na to, proč vlastně jsem momentálně ve vzduchu. A ta komunikace... Ale to se časem naučím(e). Ne?

5.Které letadlo Red a Gold máš nejraději a proč?

Těžko říct. Především stíhače. V podstatě mám rád rychlá letadla, ale záleží na tom, co proti mě bojuje. Z Red nedám dopustit na Spit, poměrně rychlý a dobře se s ním manévruje. Z Gold asi FW190...ta palebná síla...a ta rychlost... co dodat?

6.Co me v SQ chybí?

...po delším čase přemýšlení mě napadá jen jediná odpověď: Nic. Vždyť skoro každý rekrut si maluje život ve SQ růžově, že?

"Z archívů - Operace MO"

Po překvapivém a neočekávaném napadení americké tichomořské základny Pearl Harbor na ostrově Oahu na Havaji 7.prosince 1941 se prakticky během dvou měsíců podařilo Japonskému námořnictvu obsadit ostovy Sumatru, Borneo, Jávu, Celebes, Ambonii, Bali a Timor. Obsadili jeden z nejlepších Tichomořských přístavů Rabaul a postupovali směrem k Tulagi a Guadalcanalu. Velení námořnictva se nyní rozhodlo zaútočit na přístav Port Moresby na Nové Guineji. Chtělo tím získat odrazový můstek pro případný útok na Austrálii.

Jako termín akce s krycím označením "OPERACE MO" byl stanoven květen 1942. Vrchem velitele celé operace byl jmenován viceadmirál Šigejoši INOUE. Ten měl k provedení celé operace k dispozici tyto operační skupiny:

1. INVAZNÍ SKUPINA pro obsazení Port Moresby - 11 transportních lodí s doprovodem eskadry torpédoborců
2. MALÁ TRANSPORTNÍ SKUPINA pro obsazení ostrova Tulagi
3. PODPURNÁ SKUPINA - 1 mateřská loď pro hydroplány s doprovodem torpédoborců
4. KRYCÍ SKUPINA - letadlová loď ŠÓHO, čtyři křižníky Aoba, Kako, Kinugasa a Furutaka a 1 torpédoborec
5. ÚDERNÝ SVAZ - letadlové lodě ZUIKAKU a ŠÓKAKU, 2 křižníky Mjoko a Haruga a 2 divize torpédoborců

Celá operace byla zahájena 3.května 1942 obsazením ostrova Tulagi.

Americké tichomořské velení v čele s admirálem Nimitzem sice o přípravě celé operace vědělo z rozluštných japonských depeší, bohužel však mohli použít pro odvrácení vylodění pouze letadlovou loď Yorktown 17. operačního svazu kontraadmirála Fletchera a Lexington kontraadmirála Fitche.

Prvního úspěchu dosáhli Japonci 7. května, kdy se jim podařilo potopit osamocené torpédoborec Sims a tanker Neosho, které se vracely z doplňování paliva u letadlových lodí. Pak se ale štěstí obrátilo k Japoncům zády. Skupina 93 střemhlavých a torpédových letounů z Yorktownu a Lexingtonu objevila krycí skupinu s letadlovou lodí Šóho. Celkem 13 bomb a 7 torpéd v krátké chvíli Šóho zasáhly a loď se zakrátko potopila.

Pod dojmem potopení Šóho dal viceadmirál Inoue rozkaz k navrácení Invazní skupiny zpět do Rabaulu. Bezprostřední nebezpečí invaze do Port Moresby už neohrožilo.

Další den 8.května došlo k prvnímu vzájemnému střetnutí dvou svazů letadlových lodí v historii. Z tohoto střetnutí vyšli lépe japonští piloti. Zatímco američanům se podařilo pouze poškodit zásahy dvou bomb letadlovou loď Šókoka, japonci vážně poškodili Lexington. Ten se pak večer vinou ne příliš dobře vedených záchraných prací po výbuchu benzinových par unikajících z poškozených nádrží potopil. Admirál Nimitz, po odvrácení nebezpečí invaze na Port Moresby, nařídil stažení 17. operačního svazu z Korálového moře. První velké střetnutí letadlových lodí v druhé světové válce skončilo.

Z denního rozkazu č. 5/2/2002 velitele SQ :

“ Útok na polní letiště F5 “

“ Pohled na kalendář mě říká, že dnes je právě pátého února. To znamená, že probíhá dvacátý pátý měsíc téhle všivé války. Je 17 hodin a nad Evropou zuří těžké boje. Asi nejtěžší jsou v prostoru F19. Sedím v kabině svého Moskytka a sleduju Bukinův stroj letící na 10 hodině ve vzdálenosti d2. Chviléma mám trochu potíže držet formaci, ale Bukin našťástí hlásí do rádia změny směru. Odstartovali jsme z F11 a velkým obloukem se točíme k jihu směrem k F5. Stoupáme jako čerti. V hloubce pod námi se pomalu sune Tramp s Dakotou do vyčkávacího prostoru. S Bukinem musíme letiště zavřít. Level 5000 metrů, možná i výš. A už jsme na cestě k cíli. Bukin mění prudce směr. Letadlo mi klouže a nestihám provádět všechny manévry. Ježiši, to bude ostuda. Bukin už hlásí - away - No nazdar. A já nemám ani nastavený Norden. Mám na starosti radarovou stranu. Jenže ručička Nordenu jede do středové polohy hrozně pomalu. Povzbuzuju ji, řvu na ní, ale je pozdě. Letiště mizí někam dozadu za letadlo. V zaměřovači jen vidím, jak se Bukinova strana změnila v ohnivě peklo. A je jeda, to sem to vyved. Musím na to znovu. Dole se probouzejí stíhači. Ve snaze co nejrychleji napravit chybu otočím letadlo moc brzy a situace se opakuje. Zase letiště přeletím bez možnosti zásahu. Ku... a říkám sám sobě, ale to mi teď nepomůže. Bukin volá rádiem varování, že stíhači jsou blízko. Otáčím letadlo dostatečně daleko, takže jsem konečně v dobré pozici pro bombardování. Bukinova varování ignoruju, protože teď už nesmím uhnout ani o milimetr. A je to tady! Mám dole jen tři cíle. Jeden hoří z dřívějšíka. Teď. Jedna puma jde dolů. Přesně. A pak hned další a ještě jedna. Sláva, je to za mnou! Určitě sem miřil přesně. A teď rychle otočit pryč odtud! Ale letadlem najednou oťásla rána. Moskyt se zakymácel. Ne, to přece ne! Táhnu mašinu dolů. Bum! Další zásah! Teď' něco upadlo. Ne já nechci umřít! Lomcuju s knypem, ale letadlo nějak zlenivělo. Neg G a redout. Sakra. Prásk.....

Bukin se dívá z výšky na Manikovu smrt. Jeho letadlo se stále ještě otáčí ve smrtelné spirále, když pumy nachází svůj cíl. A padají přesně! Tři výbuchy a letiště je zavřeno. Bukin otáčí své Moskyto domů. Jeho úkol skončil. Táhne za sebou pryč stíhače, aby tak Dakotě uvolnil cestu k zničenému letišti.

Tramp otočil Dakotu přímo na F5. Paragáni na palubě už jsou z dlouhého čekání trochu nervózní. Letadlo líže zem. A už je tu letiště. Pilot vytáhl letoun do svičky přímo nad řídicí věží. Konečně! Paragáni se jeden po druhém sypou ze dveří ven. Jeden, dva, tři... Celkem osm padáků se snášejí pomalu na zavřené letiště. A pak se to stane. “FIEL F5 REOPENED”. Kruci! Dakota se pomalu otáčí. V pilotově tváři se zračí odhodlání. Křečovitě svírá knipl. Před očima mu probleskne celý jeho život. Pomyslí na svou ženu, děti, kamarády.....

Paragáni se pomalu snášejí na padácích v palbě flaku. V očích mají hrůzu a křičí. Dakota, která je vysadila otáčí a zvolna, velmi zvolna stoupá. Pak se najednou překlopí po křídle dolů. Bože, myslí si paragáni. Pak jen sloup ohně a kouř stoupající k nebi ukazuje konec Trampova letu. Jeho dakota se zřítíla přímo na poslední žijící stanoviště flaku...”

Oficiální zpráva pro velení 1st Czech Lions ze dne 4.2.2002:

Zavření a následné obsazení letiště F5 proběhlo podle plánu. Nezvěstní - Tramp, Manike.

MANIKE

INZERCE

Zanedbávaná a proto unuděná růžová kočička hledá pro ukrácení dlouhých chvil mourovaného kocourka.

Zn. Dokážeš vystrčit aspoň dráčky

Pod čarou ...

Tohle třetí vydání vlastně předběhlo dobu. Původně jsem zamýšlel vydávat každé další číslo koncem týdne a asi by tomu tak i bylo. Značně nepovzbudivá situace TOD, kdy jen snad vyjimečně je poměr sil v aréně větší než 1:2 mě berou veškerou chuť k litaní i k psaní.

To ale platilo pouze do věřejšího večera. Manikova perfektně napsaná zpověď z naší malé společné akce si zkrátka zaslouží, abych nečekal až do neděle. To si zkrátka musíte přečíst už dnes! Stojí to za to!

Děkuji mukovi, Kymimu, Bukinovi i všem ostatním za obrázky a pomoc, kterou mě nabídli a věřím, že i ostatní časem ještě nabídnou.

Tramp